

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/150/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010861
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114010861.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci odsúdeného R. Y. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b/, písm. c/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, o povolení obnovy konania, na základe sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.11.2015 sp. zn. 5Nt/52/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.09.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R. Y., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/57/2012, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do času rozhodovania sťažnostného súdu bližšie neodôvodnil.

Zástupca krajského prokurátora sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ako vyplýva z obsahu pripojeného spisového materiálu R. Y. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/57/2012 za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b/, písm. c/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku, a bol mu podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 76 odsek a § 78 odsek 1 Trestného zákona uložený ochranný dohľad na dobu 3 rokov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 06.06.2013. Odsúdený doručil Okresnému súdu Trnava dňa 28.04.2014 žiadosť o obnovu konania s tým, že na pojednávaní o tomto návrhu bude prezentovať nové skutočnosti.

Odsúdený na verejnom zasadnutí o návrhu na povolenie obnovy konania pred okresným súdom zotrval na svojom návrhu, ktorý bližšie neodôvodnil s tým, že tento odôvodní jeho otec.

Otcom odsúdeného je S. Y., ktorý zároveň je aj jeho opatrovníkom na základe uznesenia Okresného súdu Galanta zo dňa 05.03.2012 sp. zn. 13P/323/2011, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 26.09.1996 sp. zn. Nc/305/1996 bol odsúdený pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

S. Y. - opatrovník odsúdeného, doručil súdu I. stupňa dňa 27.02.2015 návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, v ktorom poukázal na zdravotný stav odsúdeného s tým, že uložený trest je s poukazom na nepříčetnosť odsúdeného neprímeraný a nespravodlivý, odsúdený by nemal trest vykonávať v „base“ ale vzhľadom na jeho zdravotný stav v štátnej liečebni. Tak v písomnom návrhu ako aj vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí okresného súdu dňa 12.11.2015 namietal pochybenia obhajkyne odsúdeného v konaní, ktoré predchádzalo právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v tomto ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

V prejednávanej veci krajský súd, zhodne ako súd I. stupňa, dospel k záveru, že v konaní o povolení obnovy konania ani odsúdený ani jeho opatrovník neuvádza žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu I. stupňa známe v konaní, ktoré predchádzalo odsudzujúcemu rozsudku. V tomto konaní bol skúmaný duševný stav, toho času už odsúdeného R. Y., bol podaný znalecký posudok znalcami z odboru psychiatrie MUDr. Marošom Uhrínom a MUDr. Máriom Strakom, bol vykonaný dôkaz nielen týmto znaleckým posudkom ale aj výsluchom znalca, a tento dôkaz bol vyhodnotený tak z hľadiska trestnej zodpovednosti odsúdeného ako aj pri rozhodovaní o treste.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v návrhu na povolenie obnovy konania ani v priebehu konania o tomto návrhu neboli ani odsúdeným ani jeho opatrovníkom prezentované žiadne také skutočnosti resp. dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Napadnuté uznesenie súdu I. stupňa preto považuje krajský súd za správne a zákonné, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Napokon krajský súd konštatuje, že ani ostatné námietky opatrovníka odsúdeného nie sú takého charakteru, aby boli dôvodom na povolenie obnovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.